Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►B **ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 265/2010**

z dnia 25 marca 2010 r.

zmieniające konwencję wykonawczą do układu z Schengen i rozporządzenie (WE) nr 562/2006 w zakresie dotyczącym przepływu osób posiadających wizy długoterminowe

(Dz.U. L 85 z 31.3.2010, s. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r.	L 77	1	23.3.2016

▼B

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 265/2010

z dnia 25 marca 2010 r.

zmieniające konwencję wykonawczą do układu z Schengen i rozporządzenie (WE) nr 562/2006 w zakresie dotyczącym przepływu osób posiadających wizy długoterminowe

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. b) i c) oraz art. 79 ust. 2 lit. a),

uwzględniając wnioski Komisji Europejskiej,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ([1]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Konwencja wykonawcza do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach ([2]) (konwencja Schengen) ustanawia przepisy dotyczące wiz długoterminowych umożliwiających ich posiadaczom tranzyt przez terytoria państw członkowskich. Rozporządzenie (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) ([3]) ustanawia warunki wjazdu obywateli państw trzecich. Należy podjąć dalsze środki w celu ułatwienia swobodnego przepływu obywateli państw trzecich posiadających krajowe wizy długoterminowe na terytorium państw członkowskich w pełni stosujących przepisy dorobku Schengen (strefa Schengen).

(2) Państwa członkowskie powinny zastępować wizy długoterminowe dokumentami pobytowymi w odpowiednim czasie po wjeździe na ich terytorium obywateli państw trzecich legalnie przebywających na podstawie wizy długoterminowej, aby umożliwić im podróżowanie do innych państw członkowskich w trakcie ich pobytu lub tranzyt przez terytoria państw członkowskich podczas powrotu do kraju pochodzenia. Jednakże po wjeździe obywateli państw trzecich na ich terytorium państwa członkowskie coraz częściej nie zastępują wiz długoterminowych dokumentami pobytowymi lub też czynią to dopiero po upływie długiego czasu. Taki stan prawny i faktyczny ma istotne negatywne konsekwencje w zakresie możliwości swobodnego przemieszczania się w obrębie strefy Schengen obywateli państw trzecich legalnie przebywających w państwie członkowskim na podstawie wizy długoterminowej.

(3) Aby zaradzić problemom, na jakie napotykają obywatele państw trzecich przebywający w państwie członkowskim na podstawie wizy długoterminowej, niniejsze rozporządzenie powinno rozszerzyć zakres stosowania zasady równorzędności między

([1]) Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 9 marca 2010 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 22 marca 2010 r.

([2]) Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 19.

([3]) Dz.U. L 105 z 13.4.2006, s. 1.

▼B

dokumentami pobytowymi i wizami krótkoterminowymi wydanymi przez państwa członkowskie w pełni stosujące przepisy dorobku Schengen na wizy długoterminowe. W rezultacie wiza długoterminowa powinna mieć takie same skutki jak dokument pobytowy, jeżeli chodzi o swobodne przemieszczanie się jej posiadacza w obrębie strefy Schengen.

(4) Obywatel państwa trzeciego posiadający wizę długoterminową wydaną przez państwo członkowskie powinien być zatem uprawniony do udania się do innych państw członkowskich na okres trzech miesięcy w ciągu każdego sześciomiesięcznego okresu, na tych samych warunkach, co posiadacz dokumentu pobytowego. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla przepisów dotyczących warunków wydawania wiz długoterminowych.

(5) Zgodnie z bieżącą praktyką państw członkowskich, niniejsze rozporządzenie nakłada na państwa członkowskie obowiązek wydawania wiz długoterminowych zgodnie z jednolitym formularzem wizowym określonym w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1683/95 ([1]).

(6) Zasady dokonywania sprawdzenia w Systemie Informacyjnym Schengen oraz konsultacji z innymi państwami członkowskimi w przypadku odnalezienia wpisu podczas rozpatrywania wniosku o dokument pobytowy powinny mieć zastosowanie również w przypadku rozpatrywania wniosków o wizę długoterminową. Swobodne przemieszczanie się posiadacza wizy długoterminowej do innych państw członkowskich nie powinno zatem stwarzać żadnego dodatkowego zagrożenia dla państw członkowskich.

(7) Należy wprowadzić odpowiednie zmiany w konwencji Schengen i rozporządzeniu (WE) nr 562/2006.

(8) Niniejsze rozporządzenie nie służy zniechęceniu państw członkowskich do wydawania dokumentów pobytowych i nie powinno wpływać na obowiązek wydawania przez państwa członkowskie dokumentów pobytowych niektórym kategoriom obywateli państw trzecich, określony w innych instrumentach unijnych, a w szczególności w dyrektywie 2005/71/WE ([2]), dyrektywie 2004/114/WE ([3]), dyrektywie 2004/38/WE ([4]), dyrektywie 2003/109/WE ([5]) oraz dyrektywie 2003/86/WE ([6]).

(9) Zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich ([7]), obywatele państw trzecich nielegalnie przebywający na terytorium państwa członkowskiego oraz posiadający ważny dokument pobytowy lub inne zezwolenie

([1]) Dz.U. L 164 z 14.7.1995, s. 1.
([2]) Dyrektywa Rady 2005/71/WE z dnia 12 października 2005 r. w sprawie szczególnej procedury przyjmowania obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych (Dz.U. L 289 z 3.11.2005, s. 15).
([3]) Dyrektywa Rady 2004/114/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie warunków przyjmowania obywateli państw trzecich w celu odbywania studiów, udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie (Dz.U. L 375 z 23.12.2004, s. 12).
([4]) Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77, wersja poprawiona w Dz.U. L 229 z 29.6.2004, s. 35).
([5]) Dyrektywa Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotycząca statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi (Dz.U. L 16 z 23.1.2004, s. 44).
([6]) Dyrektywa Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin (Dz.U. L 251 z 3.10.2003, s. 12).
([7]) Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 98.

▼B

upoważniające do pobytu wydane przez inne państwo członkowskie, takie jak wiza długoterminowa, powinni zostać wezwani do natychmiastowego udania się na terytorium tego innego państwa członkowskiego.

(10) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ustanowienie przepisów dotyczących swobodnego przemieszczania się na podstawie wizy długoterminowej, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na jego rozmiary i skutki możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

(11) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. Powinno ono być stosowane zgodnie ze zobowiązaniami państw członkowskich w zakresie ochrony międzynarodowej i zasady *non-refoulement*.

(12) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ([1]), które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. B decyzji Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania tej umowy ([2]).

(13) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ([3]), które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. B i C decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE ([4]).

(14) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu podpisanego między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. B i C decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/261/WE ([5]).

(15) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu

([1]) Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.
([2]) Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31.
([3]) Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.
([4]) Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1.
([5]) Dz.U. L 83 z 26.3.2008, s. 3.

▼B

niniejszego rozporządzenia, nie jest nim związana ani go nie stosuje. Ponieważ niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie dorobku Schengen, Dania – zgodnie z art. 4 tego protokołu – podejmuje w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszego rozporządzenia decyzję, czy dokona jego transpozycji do swego prawa krajowego.

(16) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen [1]; Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy zatem w jego przyjęciu, nie jest nim związane ani go nie stosuje.

(17) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen [2]; Irlandia nie uczestniczy zatem w jego przyjęciu, nie jest nim związana ani go nie stosuje.

(18) W odniesieniu do Cypru niniejsze rozporządzenie jest aktem opartym na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związanym w rozumieniu art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 r.

(19) Niniejsze rozporządzenie jest aktem opartym na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związanym w rozumieniu art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2005 r.,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W konwencji Schengen wprowadza się następujące zmiany:

1. Artykuł 18 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 18

1. Wizami na pobyt przekraczający trzy miesiące (»wizami długoterminowymi«) są wizy krajowe wydane przez jedno z państw członkowskich zgodnie z jego prawem krajowym lub prawem unijnym. Wizy te wydawane są w formie jednolitego formularza wizowego określonego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1683/95 (*), przy czym w nagłówku podaje się kategorię wizy oznaczoną literą »D«. Wypełnia się je zgodnie z odpowiednimi przepisami załącznika VII do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy) (**).

[1] Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43.
[2] Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20.

▼B

2. Okres ważności wiz długoterminowych nie przekracza jednego roku. Jeżeli państwo członkowskie zezwala na pobyt cudzoziemca przez okres przekraczający jeden rok, wizę długoterminową zastępuje się przed upływem okresu jej ważności dokumentem pobytowym.

_____

(*) Dz.U. L 164 z 14.7.1995, s. 1.
(**) Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1.”.

2. W art. 21 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cudzoziemcy posiadający ważny dokument pobytowy wydany przez jedno z państw członkowskich mogą na podstawie tego dokumentu oraz ważnego dokumentu podróży swobodnie przemieszczać się po terytoriach innych państw członkowskich przez okres nieprzekraczający trzech miesięcy w ciągu każdego sześciomiesięcznego okresu, pod warunkiem że spełniają warunki wjazdu określone w art. 5 ust. 1 lit. a), c), i e) rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (*) oraz nie znajdują się w krajowym wykazie wpisów do celów odmowy wjazdu danego państwa członkowskiego.

_____

(*) Dz.U. L 105 z 13.4.2006, s. 1.”;

b) po ust. 2 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Prawo swobodnego przemieszczania się ustanowione w ust. 1 przysługuje także cudzoziemcom posiadającym ważną wizę długoterminową wydaną przez jedno z państw członkowskich jak przewidziano w art. 18.”.

3. W art. 25 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy państwo członkowskie rozważa wydanie dokumentu pobytowego, regularnie dokonuje sprawdzeń wpisów w Systemie Informacyjnym Schengen. W przypadku gdy państwo członkowskie rozważa wydanie dokumentu pobytowego cudzoziemcowi, wobec którego został dokonany wpis do celów odmowy wjazdu, państwo to zasięga uprzednio opinii państwa członkowskiego, które dokonało tego wpisu oraz bierze pod uwagę jego interesy; dokument pobytowy wydaje się jedynie z ważnych powodów, w szczególności z przyczyn humanitarnych lub z uwagi na zobowiązania międzynarodowe.

W przypadku wydania dokumentu pobytowego państwo członkowskie, które dokonało wpisu wycofuje go, lecz może wpisać danego cudzoziemca do krajowego wykazu wpisów do celów odmowy wjazdu.”;

b) po ust. 1 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Przed dokonaniem wpisu do celów odmowy wjazdu w rozumieniu art. 96 państwa członkowskie dokonują kontroli krajowych rejestrów wydanych wiz długoterminowych i dokumentów pobytowych.”;

▼B

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. ust. 1 i 2 stosuje się także do wiz długoterminowych.”.

▼M1

—————

▼B

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na obowiązek wydawania przez państwa członkowskie dokumentów pobytowych obywatelom państw trzecich przewidziany w innych instrumentach prawnych Unii.

Artykuł 4

Komisja i państwa członkowskie informują wyczerpująco i w odpowiedniej formie zainteresowanych obywateli państw trzecich o przepisach niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 5

Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w terminie do dnia 5 kwietnia 2012 r. sprawozdanie z wykonania niniejszego rozporządzenia. W stosownym przypadku, do sprawozdania dołącza się wniosek dotyczący zmiany niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 5 kwietnia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.